

13 Μαρτίου 2020

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς: Η δοκιμασία της πίστεως

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς.

«ίνα το δοκίμιον υμών της πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου του απολλυμένου διά πυράς δε δοκιμαζομένου ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν εν αποκαλύψει Ιησού Χριστού» (Α' Πέτρου 1,7)

Αδελφοί μου, η πίστη μας δοκιμάζεται πιο συχνά απ' όσο ένα καλάμι κλυδωνιζόμενο στους ανέμους. Οι δοκιμασίες είναι σαν τους δυνατούς ανέμους: μια αδύναμη πίστη την ξεριζώνουν, αλλά μια δυνατή πίστη την δυναμώνουν ακόμη περισσότερο. Επίσης, οι δοκιμασίες είναι σαν τις φλόγες, μέσα στις οποίες το άχυρο καίγεται και το χρυσάφι καθαρίζεται.

Αλλά και οι θεωρίες και οι εικασίες του ανθρώπου δοκιμάζουν την πίστη μας. Αυτές, συνήθως, είναι όπως οι πολλοί ισχυροί και αδυσώπητοι άνεμοι· αλλά μπορούμε να τους υπερβούμε – αν είμαστε πρόθυμοι να παραμείνουμε εδραιωμένοι στους λόγους του Θεού και αν μπορούμε, σε αντίθεση μ' αυτές τις θεωρητικολογίες, να δώσουμε την πρέπουσα έμφαση στις Διδαχές της Πίστεως στον Χριστό.

Η πίστη μας δοκιμάζεται έτι περισσότερο με τον φόβο και τη ντροπή: φόβο για ανθρώπους οι οποίοι διώκουν την Πίστη και ντροπή απέναντι σε ανθρώπους, οι οποίοι αλαζονικά καταφρονούν την Πίστη. Αυτοί επίσης είναι δυνατοί άνεμοι στους οποίους πρέπει να αντισταθούμε, αν θέλουμε να παραμείνουμε ζωντανοί.

Πώς θ' αντισταθούμε σ' αυτούς; Με τον φόβο του Θεού, που θα πρέπει πάντα να έχει στην ψυχή μας ανώτερη θέση από τον φόβο των ανθρώπων· και με το να

αισχυρόμεθα ενώπιον των αποστόλων, των αγίων και των μαρτύρων, οι οποίοι δεν ντράπηκαν για την πίστη τους, παρεστώτες ενώπιον ηγεμόνων, αρχόντων και των δυνατών του κόσμου τούτου.

Η πίστη μας δοκιμάζεται επιπλέον από τα δεινά και τις ταλαιπωρίες του βίου. Αυτό είναι το καμίνι μέσα στο οποίο η πίστη μας είτε καίγεται σαν άχυρο είτε λάμπει και καθαρίζεται, ως χρυσός εν χωνευτηρίω. Η πίστη μας θα επιζήσει από τέτοιες δοκιμασίες, αν μνημονεύουμε Ιησούν Χριστόν Εσταυρωμένον υπέρ ημών και όλες τις χιλιάδες μαρτύρων της Πίστεως, οι οποίοι με την απαντοχή και την εγκαρτέρησή τους νίκησαν και κατατρόπωσαν κάθε πολέμιο, αναδυόμενοι μέσα απ' τις φλόγες σαν το καθαρό χρυσάφι· και οι οποίοι εξακολούθησαν σελαγίζοντες να διαλάμπουν στο πέρασμα των αιώνων, εν μέσω των αγγέλων και εν μέσω των ανθρώπων.

Η πίστη, μας δοκιμάζεται επίσης από τον θάνατο – τον θάνατο των οικείων και προσφιλών μας προσώπων και γενικώς τον θάνατο ανθρώπων. Αυτό είναι το αδυσώπητο πυρ μέσα στο οποίο η πίστη των πολλών κατακάηκε.

Είναι λοιπόν ο θάνατος το τέλος των πάντων;

Όχι, δεν είναι – πιστέψτε με!

Είναι η αρχή, των πάντων, η αρχή, μιας καινής και δίκαιης ζωής!

Πιστέψτε στην Ανάσταση του Χριστού, πιστέψτε στην επέκεινα του τάφου ζωή, πιστέψτε στην Κοινή Ανάσταση και στη Φρικτή Ημέρα της Κρίσεως.

Ω αγαθέ Κύριε, δυνάμωσε την πίστη μέσα μας και ελέησέ μας!

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Ο Πρόλογος της Αχρίδος- Ιούλιος", Εκδόσεις Άθως, Αθήνα 2014.